

čilo za tisti kos kruha, katerega sem ti bil lani
iz smuke ukradel." To izreki zjine, kajti to je bil
sam hudi duh. Kmet pa je iz tega spoznal, kaka
pregreha je to, če se siromaku kaj ukradne, ker je
celo hudič moral kos ukradenega kruha tako
povračevati.

529/10

Janez Skuhala
Zapisal J. Gombarov. Sedaj Tekan
Lohmerški.

Slov. gosp. 1879 str. 420.

Opočetku Slovenjega gradca. (Iz narodni pripovedki.)

... Nekateri mislijo, da je na toriču, kjer zdaj stoji Slovenj
gradec, že za čas Rimljanov stalo rimljansko mesto, ker je bil
minco pehala stara rimljanska cesta od Celja v Rovinko de-
zele. Narodna pripovedka pa nam fakole pripoveduje početek
slovenjega gradlega mesta:

Svojé dni je živel na Štajerskem bogat grof, ki je imel
po vsej štajerski deželi veliko graščin. V okolici sedanjega
Slovenjega gradca je najrajši prebival, ker je ondu imel tri gradove, in kateri
se dva zdaj stojita, pa uveda ne več v nedavni pridi. Eden njegovih gra-
dov je stal nad Starim bogom, tega so prvej divji Turki razdrli, verni
slovinci pa so po tem na tistem toriču pozidali cerkev, Rabro se zdaj
imenuje na gradu.

Drugi grad je bil prvenu ravno nasproti na Pohorju, ki so
zdaj obdaj; hudič mu pravijo grad^o. Med gradom in grad^o
je bilo nekdaj veliko in globoko jezero, cez katerega so se mo-

rali' od enega grada do drugega v čolnu voziti. Grof in postružil
teh gradov je vnel, edin. kcer z imenom Elizabeta.

Ko se je nekoga dne bila grofica Elizabeta v gradu Gradec
peljala, prevzel se je čolnič in ona je v vodo pala in se utopila.
Razume se, da je grof postal silno žalosten, ko ji bil to izvedel,
tobno je vedel, da žive hčerke ne bi izjerala ne bode dobil, pa
mrtvo bi se vendar rad videl. Pa kdo bi mu zamogel taksi
mrtvo truplo hrbtne hčerke iz globokoga jezera prinesli, ker
nikoli ni videl, kje da je vstonila?

Takrat se je grof spomnil, da ima v jezi dva razbojniška za-
peta, ki sta bila na ves čas svojega življenja v jezu obojena. Ta
dva razbojniška poklice grof se rebi ter jima reče, da jima daje na
vivoljo: ali do smrti v jezi ostati ali hrib na severni strani jeze-
ra prekopati, da bo jezero zmoglo v dravo izteci. Razbojnika
ni izvolila drugo zahtevanje ter sta res prekopala severno rebro Po-
horceja, da je jezero v dravo izteklo. Grof pa je med tem naredil
obljubo, da boraavno ondu, kder bode hčerlino truplo našli,
dal postaviti cerkev na častov. Elizabeti.

Ko je bilo jezero ostetlo, so res našli groficiino truplo in
grof je tudi kmalu svoj obljubo spolnil. Kder je mrtvo truplo
groficiino ležalo, ondu je kmalu potem stala majhna cerkviča
ov. Elizabete. Okoli te cerkvice je vsaroma nastalo vedno več
hiš in poslopis ki so se združile v občinu le dobile mestne pravice in
ime Slovenji gradec. Po^{tem} medu se je imenoval poznej tudi grof
Slovenje gradci ali pa nemško Windischgraz.

Prvotna cerkev pa je vsaroma postala premajhna, zato so
Slovenje gradci in postavili zraven nje večjo farovo cerkev in
prejšnja je postala njen apodteučniča. Ker ta cerkviča stoji zraven
bolenišnice, nimenjuje se zdaj navadno bolenišničina cerkviča.

Slov. Gosp. l. 1885. št. 288. +